

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Landessozialgericht Berlin-Brandenburg z dnia 11 listopada 2005 r. w sprawie Peter Wachter przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawa C-450/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/05)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 19 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy), z dnia 11 listopada 2005 r. w sprawie Peter Wachter przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund.

Landessozialgericht Berlin-Brandenburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy pkt 83 ⁽²⁾ lit. e) odpowiednio części A i B Niemcy — Austria załącznika III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽³⁾ oraz pkt 1 części D Niemcy załącznika VI do tego rozporządzenia jest zgodny z prawem wspólnotowym wyższej rangi, w szczególności ze swobodą przepływu osób określoną w art. 39 w związku z art. 42 TWE?

⁽¹⁾ Sprawa połączona ze sprawami połączonymi C-396/05 i C-419/05, ogłoszenie w sprawie pytania prejudycjalnego zostało opublikowane w Dz.U. C 22, str. 6

⁽²⁾ W brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 647/2005 z 5.5.2005

⁽³⁾ Dz.U. L 149, str. 2

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg Hasselt z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie Maria Cornelia Johanna Augustinus Geurts i Dennis Hubertus Maria Vogten przeciwko Belgii, Federale Overheidsdienst Financiën

(Sprawa C-464/05)

(2006/C 74/06)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 27 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg Hasselt (Belgia), z dnia 21 grudnia

2005 r. w sprawie Maria Cornelia Johanna Augustinus Geurts i Dennis Hubertus Maria Vogten przeciwko Belgii, Federale Overheidsdienst Financiën.

Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg Hasselt zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy prawo wspólnotowe, w szczególności art. 43 i 56 Traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie wynikające z przepisów regionu Państwa Członkowskiego dotyczących spadkobrania, w niniejszym przypadku art. 60bis belgijskiego *Wetboek van Successierechten* znajdujące zastosowanie do spadku położonego w regionie Flandria, zgodnie z którym udziały w przedsiębiorstwie rodzinnym lub rozszczenie następcy prawnego spadkodawcy, tzn. spadkobiercy do takiego przedsiębiorstwa są zwolnione od podatku spadkowego, jeżeli przedsiębiorstwo zatrudniało co najmniej pięciu pracowników w okresie trzech lat poprzedzających śmierć spadkodawcy, przy czym zwolnienie to jest ograniczone do przypadków, gdy co najmniej pięciu pracowników było zatrudnionych w określonym regionie tego Państwa Członkowskiego (mianowicie we Flandrii) jest sprzeczne z tymi postanowieniami Traktatu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale di Lecce z dnia 6 grudnia 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Gianluce Damontemu

(Sprawa C-466/05)

(2006/C 74/07)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 27 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale di Lecce, z dnia 6 grudnia 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko sprawie przeciwko Gianluce Damontemu.

Tribunale di Lecce zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

czy występuje niezgodność — z wynikającymi z tego konsekwencjami dla krajowego systemu prawnego — między art. 4 ust. 4a ustawy 401/89 z wyrażonymi w art. 43 i 49 Traktatu WE zasadami w zakresie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług transgranicznych, w tym w świetle różnic interpretacyjnych między decyzjami europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (w szczególności wyroku Gambelli) a decyzją Suprema Corte di Cassazione a Sezioni Unite nr 23271/04; w szczególności wnosi się o wyjaśnienie czy we Włoszech podlegają stosowaniu wskazane i podważone w skardze przepisy karne